

Jedno brzinsko razmišljanje uz blagdan sv. Nikole biskupa

„SITNO ALI BITNO“

Pročitati evanđelje od dana: Mt 18

12"Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i poći u potragu za zalutalom? 13Posreći li mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale. 14Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih."

Vjerujem da se sjećamo one „parole“ našeg hrvatskog Caritasa od prije nekoliko godina: „I sitno je bitno!“

Sigurno vam se dogodila situacija kad vam je u **dućanu** falilo 50 lipa kod plaćanja računa. Uvijek su zanimljivi tu pogledi blagajnice koja obično veli ili promrmlja nešto slično ovome gore – i sitno je bitno. A s druge strane sigurno vam se dogodilo da ste negdje **na ulici** ili na podu vidjeli kovanicu žutih lipica, pa vam se nije dalo podići ih, jer – 'to je sića'.

Zašto spominjem ovo? Kakve veze ima sv. Nikola s time. Pođimo redom!

Ako promatramo malo današnjeg **modernog čovjeka**, ili ako možda iskreno pogledamo **sebe**, vidimo da se često ljudi svrstavaju ne samo u nekakve koalicije kukuriku (koji strašan proročki naziv, a? trebalo je stvarno inteligencije za ovakvo nešto sročiti!), nego se svrstavaju(mo) u svakidašnju „**koaliciju kuku-lele**“. ☺ Naime, svjedoci smo jednog općenitog **nezadovoljstva i jadikovanja** našeg hrvatskog prosječnog čovjeka. Ništa ne valja, nije dobro, teško je, nema se, tko zna što nas još čeka, kakva je mladež, gospodarstvo nikud nikam... itd., itd. **Zašto nam se to događa?** Zato jer nas moderni mediji neprestano usmjeravaju da želimo **više** i više, uvijek **novi** i novije, da želimo uvijek **moderno** i modernije, da se ne zadovoljavamo s onim sigurnim i dobrim što već posjedujemo, već da uvijek težimo za onim (često puta) **nedostižnim i dalekim**.

Sveti Nikola je zaštitnik djece i mladih, zaštitnik putnika i mornara, zaštitnik onih koji(e) se žele blagoslovljeno udati. On je, kao i svi ljudi koji su **proglašeni svecima**, shvatio ono jako važno u Isusovoj **Radosnoj vijesti**, a rečeno je u evanđelju o izgubljenoj ili odlutaloj ovcu. => **Bogu, Ljubavi, važan je svaki pojedinac**. Ne zanima ga prvenstveno masa i veliki broj, već se brine i ljubi svakog pojedinog čovjeka, jer od pojedinaca se stvara zajednica. A kod pojedinca opet ga zanima svaki pa i **najmanji detalj života**, a ne prvenstveno velike stvari i strašno poznati pothvati. Zato Isus spominje pastira koji ostavlja 99 ovaca i kreće u potragu za jednom jedinom.

Zato **prvu poruku** koju nam sveti Nikola poručuje možemo ovako izreći: **čovječe uči u životu ne težiti neprestano za onime što nemaš, već budi zadovoljan i ispunjen, zahvalan i radostan s onime što već imaš, a onda će ono što nemaš (a želiš i potrebno ti je), doći samo po sebi kad bude vrijeme.**

Druga poruka na koju se valja osvrnuti kod svetog Nikole može se usmjeriti na sličnu situaciju u **duhovnom životu**. Tu radimo i ponašamo se slično: **mala svakidašnja dobra djela** i pažnje (darivanja) **zanemarujemo**, mislimo da nisu važna i kao da čekamo kad će kucnuti moj čas da 'zavrtim' **nešto veliko, vidljivo, veličanstveno**. Mnogi to, nažalost, čekaju kroz cijeli život. A on prođe i oni propuste napraviti mnogo 'maloga dobra' i naravno, ne postanu sveti ☺. Zato => poruka druga je jasna: **čini dobro oko sebe onako kako i gdje osjetiš, pa kako got maleno i sitno ono bilo. Jer od malog sjemena izraste drvo, od djeteta naraste čovjek, kroz mala dobra djela učimo se i činimo velika.**

Budući da je uz Nikolu vezan i **krampus**, mislim da ga ne treba i ne može se zanemariti ga. Zato, naravno, da ovdje dolazi i **treća poruka** koja proizlazi iz gornjeg tijeka misli. U našem duhovnom životu na isti način odnosimo se prema **napastima i grijesima**. Čujemo puno puta ili sami velimo – 'pa nije to ništa posebno', 'pa to je sitnica, nije to grijeh', 'svi tako čine, nije to ništa' ... Ne zaboravimo da ovdje vrijedi ista logika: nikad đavao ne predlaže **odmah** napast u **velikoj stvari**, već se to događa mudro, korak po korak. Od malog i bezazlenog prema većem. Nije li tako? Zašto? Zato jer nas poznaje i zna kako kao ljudi funkcioniramo. Eto, a zašto onda ne bismo mi iskoristili ovu spoznaju o **bitnim sitnicama** za moje dobro i dobro onih oko nas, a ne za zlo. Zato: **Pazimo na svoje svakidašnje situacije (ne)dosljednosti u nasljedovanju Isusovih savjeta iz Evanđelja. Od malih napasti u nedosljednosti i popustljivosti dolaze one veće i grešnije.**

Zato ne zaboravimo:

→ I sitno je bitno!!!

Ili ona engleska:

→ Sitnice su sitnice, ali biti savršen u sitnicama nije sitnica. 😊

ŽIVIO NAM SVETI NIKOLA!!!